

Stageverslag

KIES EDITIE ▼

THUIS IN DE REGIO

B E R G E N O P Z O O M S E

BODE

Brabant Werkt

Zeeland Werkt

Adverteren

Advertentie aanleveren

Redactie aanleveren

Lezers foto's

Bezorging

Van: Thijmen Alleman

Studentnummer: 2171313 / 242591

Stagebedrijf: Uitgeverij De Bode,

Kantoor Bergen op Zoom

Docentbegeleider: Gerrie Timmermans

Begeleider op locatie: Ria van Meir

Voorwoord

Geachte geïnteresseerde lezer,

Het document dat hier voor uw ligt is het stageverslag van Thijmen Alleman, student aan de Fontys Hogeschool Journalistiek in Tilburg. In de periode van 28 november tot en met 28 februari ben ik in verband met mijn eerste stage, werkzaam geweest op het kantoor van Uitgeverij de Bode in Bergen op Zoom. Vandaaruit heb ik stukken aangeleverd voor voornamelijk de Woensdrechtse Bode, de Steenbergse Bode, de Halderbergse Bode en de zondag en midweek editie van de Bergen op Zoomse Bode. Dit zijn slechts vijf van de in totaal 18 kranten die de uitgeverij verspreid.

Een belangrijke eerste opmerking bij dit verslag moet een dankwoord zijn aan mijn stagebedrijf. Ik gebruik expres het woord moet, omdat ik van sommigen van mijn collega studenten heb gehoord dat de begeleiding op sommige plaatsen niet ideaal te noemen was. Ik kan alleen zeggen dat ik zeer goed begeleid ben door meerdere aanwezige personen. Officieel is mijn begeleider Ria van Meir en zij heeft mij ook het meest geholpen, aan- en bijgestuurd gedurende mijn stage. Naarmate mijn stageperiode vorderde bleek al wel dat ook Vera de Geus, Eugene de Kok, Leo Elenbaas, Monique Jansen, Britta Janssen, Merijn Sitsen en zelfs directeur Luuk Roozenboom, mij probeerden te helpen waar mogelijk. Mijn dank gaat uit naar hen allemaal, voor de zeer goede hulp die ik tijdens mijn stage heb mogen ontvangen.

Nu het belangrijkste eigenlijk gezegd is, zal ik verder gaan met de betekenis van dit document. Ik ga u proberen uit te leggen wat ik tijdens mijn stage heb gedaan, hoe ik mij heb ontwikkeld, wat voor problemen ik ben tegengekomen, hoe ik daarmee ben omgegaan en wat deze stage voor betekenis heeft voor de rest van mijn opleiding. Dit zal ik doen aan de hand van een aantal punten komende pagina omschreven staan.

Inhoudsopgave

Voorwoord	1
Hoofdstuk 1: Bedrijfsreflectie.....	3
1.1 Redactie als onderdeel van het bedrijf.....	3
1.2 Werken voor een doelgroep of formule	4
1.3 Redactionele processen en organisatie.....	4
Hoofdstuk 2: Journalistieke handelen	7
2.1 Zelfreflectie.....	7
2.1.1 Een minder goed artikel.....	9
2.1.2 Een goed verhaal	11
2.2 Artikel van een collega	13
2.3 Ethische kwesties	14
1: Commercieel of nieuws?	14
2: Nalezen.....	14
3: Mustafa Coskan.....	15
2.4 Nieuwsbron	16
Hoofdstuk 3: Theorie in de praktijk	17
3.1: Innovatie en technologie	17
3.2 Observaties	18
3.3 Conclusie.....	19
Bronnenlijst.....	20
Bijlagen.....	21
Bijlage 1: Fusie.....	22
Bijlage 2: BC WIJ	24
Bijlage 3: Makelaars.....	26
Bijlage 4: Mustafa Coskan	28
Bijlage 5: Zonnebloem	30
Bijlage 6: Commentaar: Murphy's wet of een onbewust briljante zet?	32
Bijlage 7: Innovatie en Technologie.....	34
Bijlage 8: Stageplan.....	36
Bijlage 9: Beoordeling.....	39

Hoofdstuk 1: Bedrijfsreflectie

1.1 Redactie als onderdeel van het bedrijf

Zoals al eerder vermeld, ben ik tijdens mijn stage actief geweest bij Uitgeverij de Bode. De Bode als individueel bedrijf bestaat nog niet zo lang. Origineel was het bedrijf gecombineerd met drukkerij Vorsselmans. Deze drukkerij bestaat al meer dan 110 jaar en richtte zich in het begin met name op het uitbrengen van een agrarische krant in de gemeente Zundert. Daar zit nog steeds de hoofdvestiging aan de Bredaseweg. Naarmate het bedrijf groeide, ontwikkelde ook de redactionele kant van het bedrijf zich. Inmiddels drukt Vorsselmans 18 edities van de Bode, verspreid in heel Zeeland en westelijk Noord-Brabant. In totaal krijgen zo'n 400.000 huishoudens een of twee keer per week het blad op de deurmat.

Uitgeverij de Bode als individueel bedrijf bestaat nog niet zo lang. Algemeen directeur van Drukkerij Vorsselmans, Wim Vorsselmans, wilde zich meer gaan richten op de drukkerij en minder op de krant. Daar kreeg hij de mogelijkheid voor, toen Uitgeverij Wegener in 2008 een bod op de Bodes deed. Hij besloot om dit bod niet te accepteren. Wegener keerde later nog eens terug met een nieuw bod, waar Vorsselmans meer voor open stond, hij besloot echter te gaan voor een andere mogelijkheid die zich aanbod. Monique Elst en Luuk Roozenboom, beiden destijds actief bij de Bode, besloten om samen de krant over te nemen van Vorsselmans. Zo is het huidige bedrijf Uitgeverij de Bode ontstaan.

Uitgeverij de Bode werkt door middel van een aantal kantoren, verspreid in het gebied waar de kranten worden uitgegeven. De kantoren zitten in Bergen op Zoom en Zundert voor Brabant en in Goes zit een kantoor voor Zeeland. Die scheiding is niet honderd procent accuraat. Zo zit één keer per week een redacteur uit Zeeland in Bergen op Zoom, om daar te werken aan de Thoolse Bode. Daarnaast zijn er een aantal onderwerpen die heel de regio aangaan. Daarover wordt dan één artikel geschreven, voor meerdere bodes. Daarbij kun je denken aan onderwerpen als het wereldkampioenschap Cyclocross in Hoogerheide of de transitie in de jeugdzorg, twee onderwerpen waar ik zelf over geschreven heb in de stageperiode.

Op ieder kantoor zit redactie en verkoop naast elkaar. Verkoop is verantwoordelijk voor het draaiende houden van de krant. De Bodes zijn namelijk huis-aan-huisbladen, dus zonder abonnementen en uitgebracht op de inkomsten van advertenties. Verkoop en redactie hebben veel met elkaar van doen. Zo worden onderwerpen die misschien als commercieel beoordeeld worden, eerst voorgelegd aan de aanwezige verkoper. Andersom, als bij een verhaal wordt opgepikt dat een bedrijf gaat uitbreiden of een nieuwe locatie openen, dan licht de redacteur weer de verkoper in. Dit zorgt in sommige gevallen wel voor lastige situaties, waarover meer onder het kopje 'Ethische kwesties'

1.2 Werken voor een doelgroep of formule

Iedere Bode is een gemeentelijke krant met regionale aspecten. Ik neem als voorbeeld even de Bergen op Zoomse Bode. Onder de gemeente Bergen op Zoom valt de stad Bergen op Zoom en de dorpen Halsteren en Lepelstraat. Toch is het goed mogelijk dat er verhalen over Steenbergen of Hoogerheide worden doorgeplaatst. Dat komt door de nauwe banden die de gemeenten onderling erop nahouden. In mijn stageperiode is er bijvoorbeeld veel te doen geweest over busvervoer van Bergen op Zoom naar Putte (gemeente Woensdrecht). Een van de buslijnen zou zo goed als volledig uit het kernnetwerk van buslijnen verdwijnen. Een raadslid van de gemeente Woensdrecht heeft daarop besloten van start te gaan met een actie om de buslijn te behouden. Dit onderwerp raakt natuurlijk ook mensen in Bergen op Zoom die de bus gebruiken om bijvoorbeeld bij familie langs te gaan. Ondanks dat die actie dan alleen plaatsvindt in Woensdrecht, wordt het artikel doorgeplaatst naar Bergen op Zoom.

Dit is slechts een van de vele voorbeelden die ik kan geven. Dat komt omdat op regionaal gebied steeds meer wordt samengewerkt. Zo werkt heel West-Brabant samen op het gebied van jeugdzorg of veiligheid. Resultaat is vaak een algemeen artikel met op gemeente toegespitste informatie. Een goed voorbeeld daarvan is de terugloop in het aantal inbraken in het politiedistrict de Markiezaten. Dat district is bijna net zo groot als westelijk Noord-Brabant. Voor Bergen op Zoom worden dan de inbraakcijfers uit die gemeente afgezet tegen de regio en in iedere andere bode gebeurt hetzelfde. Resultaat is dat bij alle 400.000 gezinnen die een Bode op de mat krijgen bekend is hoe de regio ervoor staat, maar ook hoe hun eigen dorp of stad het doet.

De doelgroep van de krant is door dit gemeentelijke karakter vrij eenvoudig te bepalen als zijnde mensen uit de regio in alle leeftijdscategorieën en uit alle kernen van de gemeente. Dit aspect zie je al terug bij de dateline. Als een bericht over Halsteren gaat, maar afkomstig is van het gemeentehuis in Bergen op Zoom en daar ook geschreven wordt, dan zal toch Halsteren bovenaan het artikel staan. Dat komt omdat mensen in de kernen, niet zozeer afkeer of afgunst hebben, maar eerder geneigd zijn om verhalen te lezen over hun eigen dorp. In bijvoorbeeld de gemeente Woensdrecht speelt dit heel sterk. Daar heerst onder de bevolking het idee dat Hoogerheide belangrijker wordt gemaakt dat Ossendrecht, Calfven, Putte, Woensdrecht en Huijbergen. Een verkeerde dateline kan er al voor zorgen dat een bericht niet aankomt bij de bedoelde personen.

De doelgroep wordt ook bediend door middel van verenigingsnieuws. De Bodes staan vol met berichten die sportclubs en breigroepjes of dartverenigingen zelf insturen. Zij krijgen de mogelijkheid om geïnteresseerden in te lichten over gezellig avonden of goede resultaten in wedstrijden.

1.3 Redactionele processen en organisatie

Door de situatie van verspreide kantoren is er geen sprake van een klassieke opzet van een redactie. Er zijn geen specifieke hoofd- of eindredacteurs in dienst. Iedere redacteur geldt vaak zelf als hoofd- en eindredacteur op hun eigens kranten. Ik zeg expres kranten omdat één redacteur vaak meerdere kranten onder zich heeft. Kijken naar de situatie op het kantoor in Bergen op Zoom wordt dat al duidelijk. Daar zitten op de redactie één verkoper, één fulltime redacteur en één parttime redacteur. Zij vullen samen in totaal vier kranten op die op woensdag uitkomen en een die op zondag uitkomt. Ria van Meir is fulltimer en werkt aan de Woensdrechtse, Steenbergse en Bergen op Zoomse Bode. Vera de Geus is parttimer en werkt aan de Halderbergse en de Bergen op Zoomse Bode. Deze verantwoordelijkheden schuiven onderling, aangezien iedereen elkaar een handje toesteeft als dit nodig is.

Naast redacteurs werkt de Bode met heel veel correspondenten. Iedere individuele krant wordt bijgestaan door twee of meer correspondenten. Dit zijn mensen met een aanzienlijk netwerk in de gemeenschap. Door die correspondenten komt nieuws binnen, maar zij worden ook vaak op pad gestuurd door de redacteurs. Deze correspondenten zijn van groot belang voor de Bode. Zonder hen zouden veel verhalen niet gepubliceerd kunnen worden, vanwege de dubbele en soms zelfs driedubbele agenda's die redacteurs erop nahouden met de verschillende kranten. Zoals al eerder gezegd, hebben correspondenten een dubbel voordeel, ze dragen nieuws aan en worden erop uitgestuurd. Deze manier van werken blijft niet zonder controle van een redacteur. Aan geleverde stukken worden nagelezen en met foto in het systeem gezet door de redacteur.

De verenigingen vormen ook een bron van nieuws. Aangeleverde stukken kunnen vaak interessante informatie bevatten, waar een redactioneel stuk aan geweid kan worden. Denk daarbij bijvoorbeeld aan het verhuizen naar een nieuwe locatie of het aftreden van een clubicoon. Ook aankondigingen voor evenementen worden door de redactie wel eens opgepakt. Dit wordt natuurlijk niet allemaal in hetzelfde format gegoten.

De bode hanteert een aantal verschillende vormen voor artikelen. Allereerst is er de flits. Een flits is om en nabij de 100 woorden en bevat kort nieuws. Het gaat vaak om politieberichten of het afsluiten van een weg of het aankondigen van een inspraakavond. Dit zijn misschien wel de meest lastige stukjes om te schrijven. De hoeveelheid informatie die je hebt voor een flits is vrijwel altijd te veel of te weinig, waardoor woordkeuze van groot belang is om het verhaal goed over te brengen.

Het tweede type verhaal is het voorpagina verhaal. Dit is tussen de 250 en 300 woorden en bevat het belangrijkste nieuws. Het is ook mogelijk om dit verhaal te laten aansluiten op een artikel verder in de Bode, al gebeurt dit zelden. Vervolgens zijn er verhalen van om en nabij de 550 tot 650 woorden. Hierbij gaat het om verhalen met meer inhoud of achtergrond. Overigens gaat het lang niet altijd over grote nieuwsonderwerpen. Onlangs nog schreef ik een verhaal over een 60-jarig huwelijk. Ook dat soort human-interest verhalen krijgen de ruimte in de bodes. Tot slot is er nog het type los verhaal. Hier zitten geen vaste maten

aan, behalve de maximale grens van ongeveer 700 woorden. Dit soort verhalen dienen als opvulling, mochten er onvoldoende advertenties verkocht zijn.

De boven genoemde vormen gelden voor de wekelijkse of tweewekelijkse krant. Naast die kranten, brengt de uitgeverij ook meerdere specials in een jaar uit, waarvoor de regels weer anders zijn.

Hoofdstuk 2: Journalistieke handelen

2.1 Zelfreflectie

In het volgende stuk behandel ik een goed en een minder goed artikel dat ik tijdens mijn stage geschreven heb. Voordat ik daaraan begin, lijkt het mij een goed idee om te bekijken wat er in het begin goed ging en minder goed ging. De problemen die ik tegen ben gekomen en hoe ik daarmee ben omgegaan. Daarbij is de rol van de begeleider ter plaatsen ook van belang.

Allereerst, iets dat ik mezelf al langer verwijt, slordigheid. En slordigheid met name in de zin van komma's en typfouten. In het begin viel het Ria en mijzelf op dat er veel slordigheidsfoutjes in mijn teksten zaten. Denk daarbij aan het te snel typen van het woord 'een', waardoor er 'ene' staat. Ik zou willen zeggen dat dit het enige voorbeeld is, maar er waren er talloze. Ik stoorde mezelf er ook ontzettend aan, omdat bij het nalezen ik ze er zelf ook uithaalde. Daarnaast had ik de neiging om komma's te vergeten. En niet in de situaties waarbij het lastig te bepalen is, maar op die plekken waar het standaard is om een komma te zetten, zoals bij 'zoals' of 'maar'.

Nog voordat ik terug naar Fontys moest voor de terugkomdag had ik hierover al een gesprek met Ria. Daar hebben we geprobeerd te achterhalen waar het door komt en wij dachten allebei dat het lag aan het snel willen werken. Daarom heb ik op advies van haar en Vera de Geus besloten om wat meer rust in te bouwen, tussen het schrijven en het inleveren. In die rustpauze werkte ik aan een ander stuk of zette ik lijntjes uit voor andere afspraken. Na een minuut of 15 tot 30 bekeek ik de tekst dan nogmaals en haalde er op die manier veel fouten uit. In het begin was het echt dramatisch qua slordigheden, tegenwoordig gaat het goed. Het is niet altijd perfect, wat het natuurlijk wel zou moeten zijn, maar de vooruitgang is in ieder geval zichtbaar.

Een ander lastig punt voor mij was het schrijven van sfeerverhalen. De Bode richt zich niet alleen op het harde nieuws, zoals ik al eerder heb aangegeven. Zo staan er af en toe verslagen in van jubileumfeesten of een echtpaar dan meer dan 50 jaar getrouwd is. Een hard en feitelijk verhaal is dan niet op zijn plaats natuurlijk. Vooral bij het schrijven van een begeleidende tekst bij een voorpagina foto liep ik tegen dat probleem aan. Lachende kinderen die uit handen van Sinterklaas een eigen bedacht bordspel kregen. Ik kreeg het voor elkaar, om ondanks al deze leuke ingrediënten voor een foto, toch heel feitelijk te blijven.

Dat is iets waar ik zelf mee aan de slag ben gegaan. Ria heeft niet geschroomd om mij toch deze luchtigere gezellige verhalen toe te spelen. Naarmate de tijd vorderde, begon ik bij dit soort onderwerpen meer te letten op de dingen die eromheen gebeurden. Om het vorige voorbeeld aan te halen. Meer letten op de lachende kinderen en op hoe Sinterklaas reageert, dan op hoe het spel tot stand is gekomen en de wethouder die er trots op is. Dat was een behoorlijke

ommezwaai voor mijzelf, maar in de laatste maand van mijn stage kreeg ik op twee verhalen te horen dat juist de sfeer heel goed was.

Dat deze problemen waar ik tegenaan gelopen later in mijn stage verbeterd zijn, heeft te maken met de ondersteuning vanuit de redactie. Zij hebben mij in beide gevallen de nodige handvatten aangeboden om de situatie te veranderen. Dat is misschien wel iets dat vanaf het begin goed was. Niemand gaat foutloos door zijn stage heen en ik was daarop ook geen uitzondering. Maar door goede begeleiding kom je een heel eind.

2.1.1 Een minder goed artikel

Ondanks de door mij aangegeven problemen, kies ik voor het behandelen van een minder goed artikel niet voor eentje die vol zit met spelfouten of die juist heel koeltjes is, terwijl het onderwerp heel sfeervol is. Nee, het gaat juist over een heel feitelijk verhaal.

De ziekenhuizen van Bergen op Zoom en Roosendaal staan voor een fusie. Voordat het zover is, moeten er een aantal veranderingen worden doorgevoerd. Een daarvan vond officieel op 1 januari plaats. De Raden van Bestuur en de Raden van Toezicht van de twee ziekenhuizen werden samengevoegd tot één Raad van Bestuur en één Raad van Toezicht. En daar zit nou net de fout van dit artikel.

Ik heb van Ria alle benodigde informatie gekregen over deze fusie. Aan de hand van die informatie ben ik het archief in gedoken en heb ik nog meer kunnen vinden. Daarnaast heb ik contact gehad met de persvoorlichting van het Franciscus Ziekenhuis uit Roosendaal. Dit alles zorgde voor een flinke hoop aan informatie om doorheen te spitten. Iets wat me normaal goed afgaat, maar deze keer ging het mis.

Mijn kennis van de bestuurlijke indeling van het ziekenhuis is beperkt. Daardoor liet ik mij leiden door het persbericht. Daaruit haalde ik het volgende: De Raden van Bestuur en de Raden van Toezicht samen werden gevoegd tot één bestuursorgaan. Zo meldde ik dat dus ook in mijn tekst. In mijn ogen is dit ene behoorlijk blunder, die verholpen had kunnen worden door het simpelweg opsturen van het artikel naar de persvoorlichter. Ik denk persoonlijk dat hier mijn grootste fout zit.

Bij dit artikel ontdekte ik helaas ook het belang van woordvolgorde, ook is het een subtiel verschil. Zo staat in de tekst: “Het Lievensberg ziekenhuis wil zich specialiseren in acute complexe zorg.” Eigenlijk had het complexe acute zorg moeten zijn. De persvoorlichter gaf aan dat binnen het ziekenhuiswereldje dit twee totaal verschillende dingen zijn, terwijl dat in de ogen van een lezer misschien niet zo is.

Wat ik ook leerde door dit artikel is dat alleen opmerkingen op papier honderd procent te verdedigen zijn tegenover een ontevreden persoon. In het telefonisch onderhoud dat ik met de persvoorlichter had, was zij ontzettend boos over het volgende: “Het personeel en de patiënten zullen als het goed is niks merken van de veranderingen.” Tijdens het interview vroeg ik naar de gevolgen van de fusie voor patiënten en personeel. In mijn aantekeningen heb ik gezet dat zij er niks van zouden merken. Niks is nogal een groot woord, dus heb ik haar om bevestiging gevraagd. Zij bleef vasthouden aan de term. Nadat het artikel geplaatst was, zij zei dat het natuurlijk niet zo kon zijn dat mensen er niks van merken. Ik had echter geen schriftelijke antwoord van haar waar het in bevestigd staat.

De consequenties van deze fouten zijn gelukkig beperkt gebleven. Het ziekenhuis wenst in het vervolg niet meer met stagiaires te maken te hebben. Een tweetal weken later is er een ander artikel verschenen over de ziekenhuizen. Dit gold niet als rectificatie maar als vervolgverhaal, gemaakt door een andere redacteur.

De boodschap dat ze niet meer met stagiaires te maken wilde hebben en dat het artikel slecht was kwam hard bij mij aan. Ik was behoorlijk van mijn stuk over de klachten en baalde dan ook behoorlijk. Ik kreeg de boodschap ook niet van de persvoorlichter zelf, maar via een redacteur. Omdat ik graag de beslissing graag uitgelegd wou hebben, heb ik op eigen initiatief de voorlichter gebeld en de zaak rechtgezet, iets wat door de voorlichter op prijs werd gesteld.

De quotes die ik heb gebruikt in deze uitleg zijn afkomstig van het verhaal 'Fusie', welke in de bijlage terug te vinden is.

2.1.2 Een goed verhaal

De keuze voor het minder goede verhaal was voor mij niet zo moeilijk. Dat was echt het dieptepunt vond ik persoonlijk van mijn stage, zeker ook gezien de gevolgen. Natuurlijk zijn er andere stukken geweest, met name in het begin, waar niet alles even goed aan was.

Voor het goede verhaal is die keuze niet zo makkelijk te maken. Dat komt omdat ik van mijn begeleider alle mogelijkheid heb gehad om unieke verhalen te schrijven. Zo heb ik een bezoek mogen brengen aan een groot bouwproject in Bergen op Zoom. Al sinds 1970 wordt er fel gediscussieerd over de voormalige suikerfabriek de Zeeland. Dit monumentale pand wacht al jaren op een nieuwe invulling. Meerdere wethouders zijn door de jaren heen met het onderwerp bezig geweest en een enkele is er zelfs op afgetreden.

Daarnaast heb ik tijdens mijn stageperiode mijn mooiste gebeurtenis in de journalistiek mogen meemaken. Voor de Woensdrechtse Bode ben ik als verslaggever naar het wereldkampioenschap cyclocross in Hoogerheide geweest. Twee dagen lang van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat op stap. Voor alle vier de wedstrijden heb ik een verslag geschreven. Daarnaast heb ik voor in de Bode zelf een verhaal gemaakt met verschillende foto's. Dit vond ik werkelijk fantastisch om te doen. Ik hoop namelijk ooit in de wielersjournalistiek terecht te komen en door deze kans heb ik eraan mogen ruiken. Voor het goede artikel kies ik ondanks deze mooie onderwerpen, voor iets simpels. Namelijk een bezoek aan een bouwclub.

In aanloop naar de Vastenavond (zo heet het carnaval in Bergen op Zoom) hebben verschillende bouwclubs die wagens maken een eigen open dag. Die zijn vaak voor ouderen of sponsors van de clubs. Bij bouwclub WIJ hebben ze juist een open dag voor basisschool leerlingen. Zelf ben ik bekend bij de club, omdat ik zelf al een paar keer bij zo'n open dag ben geweest. Dit jaar ben ik weer langsgegaan, net als een twintigtal leerlingen van basisschool Lodijke. Daarover schreef ik het verhaal dat bijgevoegd is onder de naam 'BC WIJ'.

Uiteindelijk is de keuze voor het goede verhaal tot stand gekomen door Ria. Eerder in dit verslag gaf ik al aan dat ik moeite had met het oppikken en omschrijven van sfeer. Volgens Ria geeft dit verhaal goed aan dat ik tijdens mijn stage op dat gebied bijgeleerd heb. Om die sfeer beter te omschrijven, ben ik op andere dingen gaan letten. In plaats van me willen richten op zowel de inhoud als de sfeer, heb ik die dingen losgekoppeld. Voorafgaand aan de bouwles ben ik het gesprek aangegaan met de leraar Joost Delrue. Ik heb hem een aantal vragen gesteld en met hem afgesproken om naderhand nog wat dingen te belichten. Door deze opzet had ik alle tijd tijdens de les om op de leerlingen te letten.

Iets anders dat mij in de weg zat bij dit soort verhalen, is mijn aanleg voor feitelijke verhalen. Ik durf best te zeggen dat zware politieke thema's mij beter liggen dan dit soort luchtige onderwerpen. Daarom heb ik mijn toon in het verhaal over de bouwles ook veranderd. In plaats van een feitelijke insteek, heb

ik meer gekozen voor een verhalende insteek. Dat heb ik geprobeerd te creëren door de gebeurtenissen enigszins chronologisch te belichten. Ondanks deze veranderingen aan mijn werkwijze, vond ik het nog steeds lastig om dit verhaal te schrijven. Het kost me meer moeite dan verschillende andere onderwerpen.

2.2 Artikel van een collega

Voor het stuk van een collega heb ik gekozen voor het artikel 'Murphey's wet of een onbewust briljante zet' van Ria van Meir, verschenen op www.desteenbergebode.nl en in de papiereneditie. Het verhaal van Saskia Bolten heeft behoorlijke impact gehad op de Steenbergse politiek. Zij was namelijk nog maar een jaar burgemeester in de stad en werd toen door het college op non-actief gezet. Aanleiding was een brief van Bolten, waarin zij aangaf af te willen treden en in diezelfde brief gaf ze aan dat de wethouders, meerdere raadsleden en zelfs enkele andere ambtenaren alleen maar bezig zouden zijn met hun eigen hachje en onderling afspraken maken waar de burger niet bij gediend is. Deze brief werd door Bolten aan een verkeerd persoon gemaild en kwam daarna bij Omroep Brabant terecht. Het gevolg was een fel debat in de raad en het op non-actief stellen van de burgemeester.

De keuze voor dit verhaal was eenvoudig, aangezien het een zeldzaamheid is om een commentaarstuk in de Bode te plaatsen. Om Ria te quoten: "De Bodes staan bekend als redelijk brave kranten, maar in dit geval vond ik het van belang om de mogelijke andere kant van het verhaal te laten zien." Ze doelt hiermee op het feit dat de brief die per ongeluk bij Omroep Brabant terecht kwam, daar misschien wel expres eindigde. "Gezien de situatie in de gemeenteraad van Steenberg, die al jaren hetzelfde is, zou ik niet verbaasd zijn als blijkt dat Bolten zelf de brief naar Omroep Brabant heeft gestuurd of iemand gevraagd heeft om dat te doen. Ik denk dat ze hiermee de spelletjes die achter de schermen spelen naar de voorgrond wilde brengen." Dat idee speelt niet alleen bij Ria, maar ook bij enkele raadsleden.

"Uiteindelijk ben ik tevreden over hoe het stuk geworden is, maar ik heb onderweg mijn woorden wel goed moeten afwegen. In haar brief beschuldigt Bolten vrijwel alle wethouders, raadsleden en veel ambtenaren, terwijl dat in sommige gevallen volgens mij niet terecht is. Ik wilde in mijn tekst aangeven dat de discussie zeker gevoerd moest worden, maar niet dat volgens mij al die mensen schuldig zijn aan de situatie. Er zijn genoeg jonge ambtenaren die bij geen enkel politiek spel betrokken zijn, die nu misschien wel in een kwaad daglicht worden gesteld."

Vanuit het college is er niet veel reactie gekomen op het stuk, maar enkele oppositieleden hebben aangegeven zeer tevreden te zijn over de inhoud en achter de gedachten in de tekst te staan.

2.3 Ethische kwesties

1: Commercieel of nieuws?

Zoals al eerder aangegeven, zijn de Bodes kranten die afhankelijk zijn van advertenties. Daardoor is het van belang om zo veel mogelijk nieuws van bedrijven te combineren met een advertentie of een bedrijvig nieuws stuk. Niet alle bedrijven zijn daartoe bereid, wat soms tot moeilijke situaties leidt. Zo is er komende zomer een muziek festival in Bergen op Zoom genaamd Plaatpop. Niet alleen is het een festival waar grote artiesten als Raccoon en Miss Montreal komen optreden, het is ook nog eens de eerste editie. Veel nieuwswaardiger wordt een onderwerp niet. Probleem hierbij is dat het om een commercieel evenement gaat, er worden namelijk kaartjes verkocht. De Bergen op Zoomse Bode redactie wilde het verhaal graag oppikken, maar kon dit niet omdat het volgens onze verkoper te commercieel was.

Je kunt nu bij jezelf denken dat het wat kort door de bocht is, maar er zit meer achter dit oordeel dan je denkt. In Bergen op Zoom zijn een aantal organisaties die feesten of evenementen organiseren, waar ook kaartjes voor verkocht worden. Als de Bode ervoor kiest om zonder tegenprestatie Plaatpop te promoten, dan staan binnen de kortste keren andere organisaties ook op de stoep die hetzelfde willen.

Dezelfde situatie geldt voor bedrijven. Soms komen er berichten binnen over een nieuw product of een nieuwe vestiging van een winkel met het verzoek of daar dan iets van in de krant kan verschijnen. Steevast worden deze verzoeken doorgespeeld naar de verkoper die dan contact opneemt en probeert om nieuws en verkoop te combineren. Het is mij opgevallen hoe vaak dit goed gaat. Bedrijven uit de regio beseffen heel goed dat de Bode een goed middel is om klanten te bereiken en zijn dus bereid om een advertentie te plaatsen met een artikel als tegenprestaties van de krant.

2: Nalezen

Iets wat vaak gebeurt is het nalezen van teksten. Zeker in het geval van bedrijven of grote instellingen komt vaak het verzoek om een definitieve versie voor publicatie te laten nalezen door een persvoorlichter. Over het algemeen gaat dit contact vlekkeloos en zijn de aanpassingen miniem. Er zijn echter genoeg mensen die een hele tekst overhoop halen, zoals het geval was bij een verhaal over makelaars dat ik zelf heb geschreven.

Voor de Woonspecial van de Bode heb ik contact gehad met vier makelaarskantoren uit Zeeland en West-Brabant. Ik heb hen gevraagd naar de ontwikkeling van de woningmarkt in 2013. De verschillende makelaars hadden ieder zo hun eigen mening, die ik heb samengebracht in de tekst. Drie van de vier makelaars waren gelijk enthousiast over de tekst en hadden geen op of aanmerking. De laatste had dat wel. Het probleem was niet dat ik haar verkeerd

gequote had of dat ik haar boodschap niet goed had overgedragen, nee, zij vond dat de andere makelaars ongelijk hadden.

Normaals gesproken neem ik aanpassingen na overleg met de persoon over, maar in dit geval was dat geen optie. Ik kan namelijk niet woorden van andere makelaars als onzin afdoen, omdat een van mijn andere bronnen dat vindt. Grootste probleem daarbij was dat er verder ook geen onderbouwing bij het commentaar zat. Het resultaat was een discussie per e-mail over de tekst die uiteindelijk resulteerde in het feit dat de laatste makelaar ook instemde met de tekst.

Overigens is de tekst uiteindelijk niet gebruikt in de special tot mijn spijt, dus de lezers van dit verslag krijgen een niet verschenen artikel voorgeschoteld.

3: Mustafa Coskan

De laatste ethische kwestie was voor mij persoonlijk de moeilijkste. Mustafa Coskan was een man uit Bergen op Zoom die op 3 juni 2013 verdween. Hij had een nachtdienst gedraaid bij een bedrijf in Putte en de rest van de dag thuis zijn. Hij is wat boodschappen gaan doen, heeft contact gehad met wat familieleden en is daarna verdwenen. Een half jaar na de verdwijning deed de familie een nieuwe oproep om aan informatie te komen. Deze oproep kwam ook op de redactie binnen en ik werd op het onderwerp gezegd. Voor mij persoonlijk was dit het moeilijkste verhaal om te schrijven. Ik vond het ongelooflijk moeilijk om de familie Coskan te interviewen, maar tegelijkertijd wilde ik ze graag helpen met hun oproep.

Enkele dagen na het interview, verscheen het artikel in de zondageditie van de krant. Ik kreeg op die dag een e-mail van de broer van Mustafa waarin hij me bedankte voor de belangstelling en dat hij hoopte dat het verhaal wat zou opleveren. Op maandag, vlak voor de deadline van de woensdageditie en vlak na dat ik de mail had gelezen, kwam er een politiebericht binnen dat Mustafa Coskan was aangetroffen in een auto op de bodem van een kanaal in de buurt van Bergen op Zoom. Op de redactie ontstond gelijk de discussie of we het moesten plaatsen, terwijl de familie misschien nog van niets wist. We hebben een flits klaargezet, maar twijfelden over plaatsing. De discussie werd opgelost doordat er een nieuwe e-mail binnenkwam waarin de broer nogmaals bedankte voor de aandacht en ons liet weten dat Mustafa gevonden was.

Eerlijk gezegd denk ik dat we het niet hadden mogen plaatsen als we geen bevestiging hadden dat de familie het al wist. Je kan er natuurlijk vanuit gaan dat de politie hen eerst op de hoogte heeft gebracht, maar zeker weten doe je het nooit.

2.4 Nieuwsbron

Ik heb in januari een verhaal geschreven over de Zonnebloem in Nieuw Vossemeer. Naar aanleiding van dit verhaal ben ik Joice Baten, de nieuwsbron van dit verhaal, enkele vragen over het handelen van de krant voorgelegd. Zij reageerde als volgt.

Is het verhaal correct, zonder feitelijke onjuistheden, in de krant gekomen?

“Volgens mij wel. Dat komt denk ik door het intensieve contact dat er is geweest. Na een lang telefonisch interview heb ik zelf het artikel nog twee keer nagelezen om te kijken of het allemaal klopte. Dan voorkom je denk ik al veel fouten.”

Was er sprake van evenwichtige berichtgeving, dus met hoor en wederhoor?

“Ik denk niet dat het een onderwerp was waar veel wederhoor bij toegepast diende te worden. Ik heb zelf het hele verhaal verteld maar aangegeven dat ik niemand wilde beschuldigen. Daarvan is dan ook niks in de krant verschenen, waardoor die mensen verder ook niet boos hoeven te zijn.”

Was er sprake van ‘bias’, vooringenomenheid van de krant?

“Totaal niet. Ik heb gewoon mijn verhaal mogen doen, zonder dat er sceptisch over gedaan werd of dat ik het idee had dat ik niet serieus werd genomen.”

Voelde u zich correct behandeld?

“Wat ik al zei, ik heb veel controle gehad over de inhoud en ik heb mijn wensen kenbaar gemaakt, daar is naar geluisterd en daar ben ik zeer tevreden over.”

Hield de krant zich aan de gemaakte afspraken?

“De Bode heeft zich volledig gehouden aan de afspraken. Zelfs de wens over hoe we een foto wilde is gehonoreerd met een fotograaf ter plaatse. En het weglaten van de beschuldigende vinger is daar ook een mooi voorbeeld van.”

Hoe kijkt u terug op de rol van de krant in het nieuwsonderwerp?

“We wilden meer vrijwilligers en de aandacht in de krant heeft daarbij geholpen. Daar komt bovenop dat de samenwerking goed verliep en dat ik veel invloed heb gehad op de inhoud. Alles bij elkaar ben ik zeer tevreden over het artikel en het contact met de krant.”

Hoofdstuk 3: Theorie in de praktijk

3.1: Innovatie en technologie

De afgelopen eeuw is de rol van kranten volledig veranderd. Waar vroeger de krant gezien werd als snelste bron van nieuws, is door de technologische ontwikkelingen die functie zo goed als verdwenen. Aan het begin van de twintigste eeuw werd die rol al minder sterk door de komst van films en radio. Later kwam de krant nog meer onder druk te staan door de komst van de televisie. De grootste verandering van de laatste eeuw is echter de komst van het internet. In een eeuw tijd is de krant van snelste naar het zo goed als langzaamste medium veranderd.

Kranten hebben op deze verandering moeten inspelen. Vrijwel ieder krant heeft tegenwoordig een eigen website waarop ze het snelle nieuws brengen. Daarnaast maken ook veel kranten gebruik van een eigen website. De inhoud van de krant is ook vaak anders dan de website, om ervoor te zorgen dat naast de website ook de papieren krant gelezen wordt.

Tijdens mijn stage bij de Bode ben ik hier ook mee geconfronteerd, net als dat redacteuren hiermee te maken hebben. Ik vroeg me af hoe zij tegen de technologische ontwikkelingen aankijken en hoe ze ermee omgaan.

3.2 Observaties

Uitgeverij de Bode heeft een eigen website en digitale krant. De digitale krant verschijnt nadat de papieren versie bij de mensen op de mat is gevallen. Op de website verschijnen de flitsen in volledige vorm en de grotere artikelen worden voor een gedeelte op de website geplaatst. De website wordt ook gebruikt om het snelle nieuws te plaatsen. Een voorbeeld daarvan is bijvoorbeeld een ongeluk op de snelweg, waardoor deze is afgesloten. Daarnaast maakt de Bode gebruik van social media om de verhalen aan te kondigen die gedeeltelijk op de website en in zijn geheel in de krant staan. Dit werk wordt allemaal gedaan door de redacteurs die zelf ook de krant maken.

Diezelfde redacteurs zien de website als een goed concept, maar tegelijkertijd ook als een bijkomstigheid. Het vullen van de verschillende kranten is een dag vullende taak voor alle redacteurs. Er zijn haast geen rustige dagen op de verschillende redacties. Buiten dat werk om moeten ze dus ook de website bijhouden. Het is geen langdurig werk om een gedeelte van de artikelen door te plaatsen vanuit het krantensysteem naar de website. Een veel gehoorde klacht is echter dat de website traag is en mijn eigen ervaring leert dat dat ook het geval is. Het plaatsen van een simpel kort berichtje van honderd woorden met een foto erbij kan al snel vijf minuten duren. Dat lijkt niet zoveel maar als je in totaal van vijf kranten een twintigtal artikelen moet plaatsen, dan loopt die tijd toch behoorlijk op.

De uitgeverij zit echter niet stil op dit gebied, zo wordt deze klacht van de redacteurs serieus genomen en wordt er gewerkt aan een nieuwe website op basis van Wordpress. Het doel van de website is een gebruiksvriendelijker systeem om de snelheid van het plaatsen te verhogen. Dit lost echter niet heel het tijdprobleem op. Daarom heeft de directie besloten om twee webredacteurs in dienst te nemen die de website gaan bijhouden samen met de krantenredacties.

Daarnaast wordt de functie van de website uitgebreid. Waar de site nu gebruikt wordt als aankondiging voor de papieren editie, komen er meer artikelen gericht op het internet bij. Zo worden bijvoorbeeld prijsvragen of kortingsacties groter aangekondigd. Daarnaast wil de Bode meer gebruik gaan maken van toevoegingen als filmpjes, tweetdecks, infographics en reacties van lezers.

Overigens is het belangrijk om te melden dat deze verandering bij de Bode snel verloopt. In mijn tweede week op de redactie was er een vergadering over de opzet voor een nieuwe site. De verschillende redacties mochten hun eigen ideeën aandragen en toelichten om zo tot een website te komen waar de redacteurs achter zouden staan. Deze vergadering was begin december. De geplande lancering van de nieuwe site is eind maart. In slechts vier maanden tijd is er dus een volledige ommezwaai ingezet.

3.3 Conclusie

Binnen het bedrijf worden technologische ontwikkelingen zeer serieus genomen. Redacteuren zijn weliswaar niet blij over de extra werkdruk, maar zien het belang wel in. Om in te spelen op de veranderingen heeft de directie enkele maatregelen genomen. Een nieuwe snelle website, extra handen om te ondersteunen en meer betrokkenheid van lezers zijn daarbij belangrijk. De snelheid waarmee deze veranderingen worden doorgevoerd vind ik persoonlijk indrukwekkend. Zelf ben ik zeer benieuwd naar de nieuwe opzet en wat de gevolgen zijn voor de redacteuren. De ideeën zijn goed, maar de uitwerking gaat het verschil maken.

Bronnenlijst

Alleman, Thijmen. (2014). *Bergen op Zoomse Bode*

- *Lievensberg en Franciscus op bestuurlijk niveau gefuseerd (Bijlage 1)*
- *Kinderen krijgen bouwles bij BC Wij (Bijlage 2)*
- *Woningmarkt trekt aan na betere verkoopcijfers (Bijlage 3)*
- *Mustafa Coskan na half jaar nog altijd vermist (Bijlage 4)*
- *Zonnebloem Nieuw-Vossemeer zoekt extra handen (Bijlage 5)*

Boer, C. & Brennecke, S.I. (2009). *Media en Publiek. Theorieën over media-impact*. Amsterdam: Boom. Hoofdstuk 5 (Marshall McLuhan)

Dasselaar, A. & Pleiter, A. (2010): Handboek Crossmediale journalistiek en redactie. *H2: Hoe convergentie de journalistiek verandert*;

Meir, Ria van, (13 maart 2014). Desteenbergsebode.nl, *Commentaar: Murphy's wet of een onbewust briljante zet? (Bijlage 6)*

Ploeg, Theo de, Mediatheorieën: een overzicht (Hoogleraar aan Hogeschool Amsterdam) *Techniektheorie (Bijlage 7)*

Bijlagen

Naast de hierboven aangemerkte bijlagen, zullen ook het stageplan en het beoordelingsformulier bijgevoegd worden als respectievelijk bijlage 8 en 9.

Bijlage 1: Fusie

In 2014 wordt fusie doorgezet op verschillende afdelingen

Lievensberg en Franciscus op bestuurlijk niveau gefuseerd

BERGEN OP ZOOM – Het Lievensberg ziekenhuis uit Bergen op Zoom en het Franciscus ziekenhuis uit Roosendaal hebben een eerste stap gezet op weg naar een volledige fusie. De bestuurs- en toezichtraad van de beide ziekenhuizen zijn uitgebreid met elkaars leden. Voorlopig bestaan deze bestuursorganen nog naast elkaar, maar op 1 januari 2015 is er een nieuwe organisatiestructuur. Volgens Herma Moerkerken, woordvoerder voor beide ziekenhuizen, merken patiënten en personeel voorlopig niet veel van de bestuurlijke veranderingen.

DOOR THIJMEN ALLEMAN

“Zo’n tweeënhalf jaar geleden is er een eerste verkenning geweest om te bekijken of een fusie mogelijk was. In december van 2012 is besloten om officieel melding te maken van een fusie bij de Autoriteit Consument en Markt”, licht Moerkerken toe. “Zij hebben september vorig jaar goedkeuring gegeven aan de plannen. Deze samenvoeging is een eerste stap in het proces naar fusering.”

Statuten

“Op 1 januari was de bestuurlijk fusie een feit.” Op die datum zijn de gewijzigde statuten van het Fransiscus en Lievensberg in werking getreden. Die moesten aangepast worden om wijzigingen aan de Raad van Toezicht(RvT) en de Raad van Bestuur(RvB) mogelijk te maken. “De statuten van de twee ziekenhuizen leken al heel erg op elkaar, dus waren er geen ingrijpende wijzigingen nodig. Grootste verandering is de uitbreiding van de raden van beide ziekenhuizen.” De twee bestuursorganen bestonden volgens de oude statuten uit twee bestuursleden. De bestuurder van het Franciscus zijn toegevoegd aan de RvT en de RvB van het Lievensberg en andersom. De RvB en de RvT bestaan nu uit Hans Ensing en Ineke Smalbraak, afkomstig uit het bestuur van het Lievensberg, en Janneke van Vliet en Jan van den Brand, afkomstig uit het bestuur van het Franciscus ziekenhuis.

Specialisatie

“Het personeel en de patiënten zullen als het goed is niks moeten merken van de veranderingen. Beide locaties blijven nu en ook na de fusie in gebruik. We zullen alle medewerkers nodig hebben om de patiënten te blijven behandelen. En de patiënten kunnen gewoon naar het ziekenhuis in hun regio terecht.” Voorlopig veranderd er dus niets aan de werkwijze, maar halverwege 2014 kan die situatie al heel anders zijn. “Het Lievensberg ziekenhuis wil zich specialiseren in acute complexe zorg en het Franciscus wil zich richten op het behandelen van kanker. Om de specialisaties in te kunnen voeren, wachten wij nog op verschillende adviesorganen. Aan de hand van de adviezen bepaalt het bestuur verder hoe de specialisatie wordt ingevoerd.” Het is denkbaar dat medewerkers voor een

afdeling die valt onder een specialisme, dan verplaatst worden naar een ander ziekenhuis. “Door de profielkeuzen zullen een aantal medewerkers een andere werkplek krijgen en moeten patiënten die een specialist willen spreken naar een andere locatie reizen.”

Organisatiestructuur

Het nieuwe bestuur kan gelijk aan de slag met een grote verandering. “We streven ernaar om op 1 januari ene nieuwe organisatiestructuur in te voeren.” Dat houdt in dat een aantal afdelingen uit Roosendaal en Bergen op Zoom worden samengevoegd tot een. “Dan veranderen er wel wat dingen voor het personeel. De ondersteunende afdelingen zijn als eerste aan de beurt en uiteindelijk moet de twee organisaties samengevoegd worden tot een, met een bestuur aan de leiding.”

Bijlage 2: BC WIJ

'De kinderen zijn altijd onder de indruk van de wagen'

Kinderen krijgen bouwles bij BC Wij

KRABBEGAT – Op de dinsdag van de Vastenavond staan duizenden Bergenaren naar de optocht van 't Krabbegat te kijken. De optocht wordt gevormd door vele deelnemers, maar de wagens springen er toch altijd uit. Hoe zo'n wagen gebouwd wordt, is bij velen niet bekend. Onder het mom van de jeugd heeft de toekomst, geeft Bouwclub Wij daarom jaarlijks een bouwles aan kinderen van Lodijke. "Ze krijgen hier te zien hoe de wagen van begin tot eind gemaakt wordt", vertelt gastdocent Joost Delrue van Bouwclub Wij.

DOOR THIJMEN ALLEMAN

Groep 7 van Lodijke komt in vijf verschillende groepen langs dit jaar. Daarnaast is eerder al een groep van de scouting geweest, legt de bouwer uit, die inmiddels veel ervaring heeft met het geven van de bouwles. "Als ik het goed op een rijtje heb, dan doe ik dit nu tien jaar."

Vragen

Dat de kinderen genieten van hun bezoekje, is bij binnenkomst al wel duidelijk. De hoofden van de kinderen schieten alle kanten op, bij het bekijken van de verschillende figuren op en rond de wagen. Daarbij wijzen de kinderen steeds weer naar iets nieuws dat ze ontdekt hebben en stoten elkaar aan om ook een kijkje te nemen. Nog voor het begin van de les, die 45 minuten duurt, vliegen de vragen je al rond de oren. "Hoe lang werk jij hier al? Wat doe jij zoal hier? Ga jij ook mee in de optocht? Wat is het idee van dit jaar? Zijn jullie daar al lang mee bezig?" Dat zijn slechts enkele vragen uit het spervuur dat op Joost afkomt. Op alle vragen geeft hij even rustig antwoord, voordat hij met de les van start gaat.

Gloeidraad

"Ik begin meestal met het uitleggen hoe de wagen eruit komt te zien dit jaar."

Daarbij wijst Joost zelf heel het bouwkot rond, om aan te geven waar de verschillende figuren staan en hoe de tekening is omgezet tot figuur. "Daarna leg ik uit hoe bijvoorbeeld een kop gemaakt wordt."

Daarbij laat ik als eerste zien hoe we met een stuk piepschuim beginnen." Met een paar simpele technieken laat Joost zien hoe van een blokkig stuk piepschuim, een mooi rond gevormde L van Lodijke gemaakt kan worden. De kinderen luisteren en kijken aandachtig naar hoe hij te werk gaat. Met name als hij de gloeidraad gebruikt om door het piepschuim heen te snijden, zijn de kinderen ontzettend onder de indruk en is een duidelijke 'wow' te horen.

Passie

"Ieder jaar weer zijn de kinderen enthousiast over hun bezoek aan de bouwclub", licht docent Niek Bruijns toe. "We hebben connecties met de bouwclub en komen

eigenlijk al jaren met verschillende groepen kinderen op bezoek bij de bouwclub. Het is een mooi uitstapje voor ons, want de school is hier maar een kwartiertje fietsen vandaan en de kinderen beleven er veel plezier aan.” Bruijns kan wel verklaren waarom dat de kinderen zo genieten van de bouwles. “Dat komt onder andere door Joost. Hij vertelt met veel enthousiasme en passie over zijn hobby. Daarbij legt hij het ook goed uit. Daarnaast zijn de kinderen altijd weer onder de indruk van de wagen die ze hier te zien krijgen, maar ook door de manier waarop zo’n gevaarte gemaakt wordt.” Joost hoopt dat het enthousiasme van de kinderen ook nog wat nieuwe bouwers oplevert. “Als jullie dit leuk vinden en de wagen mooi vinden, misschien moeten jullie dan eens een kijkje bij een kinderbouwclub nemen. Dan kunnen jullie zelf lekker bouwen”, besluit de bouwer zijn les.

Bijlage 3: Makelaars

Makelaars zijn voorzichtig optimistisch over 2014

Woningmarkt trekt aan na betere verkoopcijfers

Eind 2013 stonden de kranten bol van het goede nieuws omtrent de woningmarkt. Na jaren van een dalend aantal verkopen, zou de markt zich langzaam weer aan het oprichten zijn en zouden er juist meer huizen worden verkocht. Het gaat hier wel om een landelijke trend. Regionaal kan de situatie nogal anders zijn. Een aantal makelaars uit de regio schetsen hun beeld van het herstel op de woningmarkt en zij wagen het zelfs om een blik in de toekomst te werpen.

DOOR THIJMEN ALLEMAN

Uit een rondvraag blijkt dat het herstel van de markt ook doorgedrongen is in de regio. Van Oost-Souburg tot Breda is er een stijging in het aantal aan- en verkopen van woningen. Over de oorzaak van deze plotselinge stijging zijn de meningen nog verdeeld.

Oorzaken

Zo stelt Marianne de Weerd, van Schinkel de Weerd makelaardij uit Oost-Souburg, dat de huidige stand van de rente en huizenprijzen de voornaamste rede zijn voor het hogere aantal verkopen. “De prijzen zijn jarenlang gedaald om verkoop te stimuleren en omdat woningen gewoonweg niet verkocht werden. Dat lijkt nu zijn vruchten af te werpen. Daarnaast is de rente heel laag.” Zij krijgt hierin bijval van Erik Vink van Vink makelaardij uit Bergen op Zoom. “Eigenlijk is de rente opvallend laag. Daardoor is het afsluiten van een hypotheek nu goedkoper. Lennart van Oosterhout, van De Boer, Storimans en partners uit Breda, kan zich echter niet vinden in deze conclusies van zijn collega’s. “Het heeft vooral te maken met een stuk bewustwording van makelaars. Woningen stonden voor onrealistische prijzen op de markt. Die worden niet verkocht. Je ziet dat nieuw aanbod makkelijker verkocht wordt, omdat de prijs-kwaliteitverhouding beter bepaald wordt.”

Nieuwbouw

De laatste jaren is de nieuwbouw het hardst getroffen door de slechte woningmarkt. Dat heeft voor een aantal makelaars ook voordelige gevolgen gehad zo blijkt uit een analyse van Arjan de Rooy van De Rooy makelaardij. “Door een gebrek aan nieuwbouw is er meer beweging gekomen in andere markten zoals bestaande bouw. Bij gebrek aan nieuw, moeten mensen wel afwijken naar de bestaande bouw.” Toch melden alle makelaars wel dat ook de nieuwbouw weer in trek is. Vrijwel alle praktijken zijn vorig jaar betrokken geweest bij een nieuwbouwproject, waar in een paar maanden tijd vrijwel alle woningen van verkocht zijn. Van Oosterhout: “Je moet alleen meer de tijd nemen voor mensen die nieuwbouw willen kopen en wat flexibeler zijn. Ze willen geen

risico's lopen door hun huis niet te kunnen verkopen in de tijd dat ze wachten op hun nieuwe woning."

Toekomst

Voor het komende jaar verwachten de makelaars verder herstel van de markt, maar ze zijn niet zeker. Vink ziet ook positieve veranderingen in de prijzen van woningen. "Het lijkt erop dat de woningprijzen stabiliseren. Nog geen stijging maar ook geen daling. Het dieptepunt kan wel eens bereikt zijn. De Weerd denkt ook dat maatregelen vanuit Den Haag de koopmarkt kunnen stimuleren: "Er zijn wat maatregelen die huren duurder maken. Daarom wordt kopen in het komende jaar interessanter." Die maatregelen kunnen ook nog roet in het eten van het herstel strooien volgens De Rooy: "Het voortdurend op de rem trappen in een crisistijd komt tweemaal zo hard aan op de woningmarkt. Het herstel is dus afhankelijk van wat de overheid nog in petto heeft." Ondanks deze kanttekeningen ziet de toekomst er weer een beetje rooskleuriger uit voor kopers en verkopers op de woningmarkt

KADER:

Tips van makelaars voor het kopen van een nieuw huis:

- Neem de tijd: Op de huidige markt zijn de prijzen laag en is er veel aanbod. Ga niet overhaast op een aanbod in.
- Bepaal je eisen: Het is makkelijker om een nieuw huis te zoeken als je weet wat je ervan verwacht.
- Bekijk de woning: Bezoek huizen en bepaal of ze aan je eisen voldoen. Nieuwbouw: Een niet bestaande woning kun je niet bezoeken. Makelaars laten steeds vaker sfeerimpressies maken van hoe het huis eruit komt te zien.
- Vraag om hulp: Het kopen van een woning is met veranderde wetten steeds ingewikkelder geworden. Schakel professionele hulp in.

Bijlage 4: Mustafa Coskan

Verontruste familie doet nieuwe oproep

Mustafa Coskan na half jaar nog altijd vermist

BERGEN OP ZOOM - Al zes maanden lang leeft de familie Coskan uit Bergen op Zoom in onzekerheid. De vader van het gezin, Mustafa Coskan, verdween op 3 juni van vorig jaar. Een gewone doordeweekse maandag in de zomer. Sindsdien is er geen enkel bericht over waar hij nu verblijft. "Alles wat wij bedenken, is alleen maar speculatie. We weten niets zeker."

DOOR THIJMEN ALLEMAN

"Hij had de nachtdienst in de fabriek waar hij werkt in Putte", vertelt Hanife Coskan, de moeder van het gezin. "Blijkbaar is hij 's middags rond 12.00 uur om boodschappen geweest bij een Turkse supermarkt hier in de buurt in Bergen op Zoom. Iemand heeft hem daar nog gezien en dat aan ons verteld."

Verontrust

Dat is de laatste keer dat een bekende van Mustafa hem gezien heeft. "We weten ook nog, uit bankafschriften van die dag, dat hij naar Holland Casino in Breda is geweest." Wat hij in Breda ging doen, is de familie onduidelijk. Volgens Hanife kent hij daar niemand. Ondanks dat hij niet meer gezien is sinds het middaguur, is er nog wel contact geweest met Mustafa. "Later op die dag heeft hij een aantal familieleden en vrienden gebeld. Die gesprekken verontrusten ons heel erg. Hij bleef heel erg onduidelijk. Als we vroegen waar hij was of wat hij aan het doen was, gaf hij steeds een ander antwoord of hij ontweek de vraag. Uit sommige antwoorden leek het ook wel alsof hij afscheid aan het nemen was." De politie is destijds ook ingeschakeld bij het zoeken naar de 49-jarige man van Turkse afkomst. "Maar ze zeiden dat er geen sprake was van een misdrijf en dat het gaat om een volwassen man. Misschien kwam hij vanzelf weer thuis." Een politiewoordvoerder legt uit dat dit standaardprocedure is. "We zien vaak in dit soort zaken dat mensen zichzelf een tijdje in de luwte houden om wat voor reden dan ook. Daarom wachten we in dit soort gevallen altijd even voor we in actie springen, omdat het merendeel van de vermisten uit zichzelf weer terugkeert."

Research

Later is de politie alsnog aan de slag gegaan met de vermissing, maar zonder succes. "We hebben onder andere DNA afgenomen en dat door de database vermiste personen gehaald. Daaruit blijkt dat hij niet gevonden is door de politie. Verder kijken we naar hem uit, maar hebben we nog geen concrete aanwijzingen." De familie zelf heeft ook onderzoek gedaan, vertelt Hanife. "Mijn zoon heeft zijn telefoongegevens opgevraagd bij de provider. Daarop konden we de nummers zien die hij gebeld heeft die dag." Veel van de mensen op de lijst waren bekenden van de familie, maar er zaten ook wat onbekenden bij. "Bij die mensen zijn we persoonlijk langsgegaan om te kijken of zij iets wisten. Maar keer op keer wist niemand waar hij was."

Auto

Naar waar Mustafa op dit moment is, kan de familie alleen gissen. “Misschien wordt hij wel ergens vastgehouden of is hij de verkeerde mensen tegengekomen in Breda. We denken niet dat hij zelfmoord heeft gepleegd, want zijn auto is ook niet gevonden. Iemand kan toch niet zes maanden lang verborgen blijven en dan ook nog eens zonder dat iemand zijn auto ergens ziet staan.” De politie heeft het kenteken in het systeem opgenomen, dus als het ergens gezien wordt, wordt de politie ingelicht om het uit te zoeken. “Maar ook dat heeft nog niks opgeleverd.”

Wie meer weet over de verdwijning van Mustafa Coskan kan zich melden bij de politie, tel. 0900-8844 of via Meld Misdaad Anoniem, tel. 0800-7000.

Bijlage 5: Zonnebloem

Afwijzen dispensatie zorgt voor bestuurlijke problemen

Zonnebloem Nieuw-Vossemeer zoekt extra handen

NIEUW-VOSSEMEER – De Nieuw-Vossemeerse afdeling van de Zonnebloem is op zoek naar versterking voor de organisatie. Eind vorig jaar werd een dispensatie-verzoek voor een deel van het bestuur afgewezen. Gevolg was dat de voorzitter en de secretaris moesten aftreden. Daarnaast vertrok door een verschil van inzicht een aantal vrijwilligers. De afdeling is momenteel nog op zoek naar mensen om de organisatie te ondersteunen.

DOOR THIJMEN ALLEMAN

Joice Baten was eind vorig jaar de enige nog zittende bestuurder in de functie van penningmeester. Zij legt uit waarom een deel van het bestuur zo plotseling moest aftreden. “In 2007 zijn de regels op het gebied van bestuur aangescherpt. De Zonnebloem draait op donateurs en die vroegen steeds meer om transparantie.” De nieuwe regels schreven voor dat het bestuursleden eens in de negen jaar vervangen moeten worden. Daarnaast mogen er geen familiebanden tussen leden zijn. “Ik snap de nieuwe regels wel. Als er te nauwe banden zijn tussen bestuursleden, dan krijg je een klikje dat alles kan bepalen zonder inspraak van anderen.”

Verversen

Ondanks dat de statuten al bijna zeven jaar geleden gewijzigd zijn, zijn er nu pas problemen ontstaan. “Dat komt omdat er een overgangsregeling is geweest, zodat er voldoende tijd was om nieuwe bestuursleden te zoeken. Dat is namelijk een lastige klus. Mensen willen best graag vrijwilligerswerk doen, maar een bestuursfunctie zien ze niet zo zitten.” Het bestuur heeft vier keer een beroep kunnen doen op de overgangsregeling, maar een nieuw verzoek werd eind 203 afgewezen. “Dat was bij ons vrij laat bekend, maar dat komt denk ik door miscommunicatie. Je weet natuurlijk in je achterhoofd wel dat het mogelijk is dat het bestuur ververst moet worden. Vorige maand moest voorzitter Tiny van Tillo het bestuur verlaten, nadat vorig jaar zijn vrouw Ineke dat ook al moest. Daarnaast trad onze secretaris gedwongen af.”

Vrijwilligersbestand

Toch is het vertrekkende bestuur niet het grootste probleem op het moment. Het bestuur bestaat uit vier mensen: voorzitter, bestuurslid bezoekwerk, secretaris en penningmeester. Met Ellen van der Pol is er al een nieuwe voorzitter gevonden.. Baten blijft penningmeester en dus zoekt de afdeling nog twee nieuwe mensen. “Het probleem zit hem er nu vooral in, dat ons vrijwilligersbestand is gehalveerd. De oud-voorzitter en zijn vrouw waren 25 jaar lang actief voor de Zonnebloem. Door het gedwongen vertrek uit het bestuur, hebben ze besloten om ook de Zonnebloem te verlaten en aan de slag te

gaan met een eigen stichting die zich gaat richten op ouderen. De helft van onze vrijwilligers gaat met hen mee.”

Hulp

De zoektocht naar vrijwilligers gaat goed met twee nieuwe aanmeldingen deze maand, maar dat is nog niet genoeg. “We hebben ruim 100 mensen die we bezoeken. We zijn nu met een groep van negen man. Dat valt wel aan elkaar te breien, maar alle extra hulp is welkom. Ook zoeken we natuurlijk nog een bestuurders.” Baten wil benadrukken dat iedereen welkom is voor het bestuur en dat de druk niet hoog zal zijn voor nieuwe bestuurders. “In tegenstelling tot hoe het vroeger ging, gaan we de taken meer verdelen. Dus het kan best zijn dat je bestuurder bent, maar dat je je taak met een of twee andere vrijwilligers deelt. Dus ik roep iedereen die wil helpen op, om zich bij ons te melden. Iedereen is welkom.”

Bijlage 6: Commentaar: Murphy's wet of een onbewust briljante zet?

Saskia Bolten noemt het zelf de wet van Murphy. Door een fout mailadres kwam haar conceptverklaring, waarin zij haar vertrek als burgemeester zou aankondigen, bij de verkeerde persoon terecht. Die stuurde de tekst linea recta door naar de pers. De ongelukkige samenloop van omstandigheden leidde bijna tot de val van Bolten als burgemeester.

Maar als persoon staat Saskia nog fier overeind. In zowel de uitgelekte conceptverklaring, waarin Bolten in niet mis te verstane woorden de bestuurscultuur van Steenbergen veroordeelt, als in de uitgesproken verklaring tijdens de gemeenteraadsvergadering zegt de GroenLinkse dat ze zichzelf niet meer kon verenigen met bestuurscultuur op het gemeentehuis. Aanblijven betekende afwachten wat anderen voor haar in petto hadden. In het belang van Steenbergen legde Bolten haar toekomst in de waagschaal. Voor haar waren er maar twee opties. Het werd een keuze tussen er de brui aan geven, of haar nek uitsteken voor Steenbergen, wellicht wetende dat ook daarbij haar dagen geteld zouden zijn.

Voor de inwoners van de gemeente Steenbergen is nog altijd veel in geheimen gehuld en is het daardoor lastig de vinger op de juiste plek te leggen. Opvallend genoeg zijn het juist de partijen die voorheen geheimhouding bepleitten, die tijdens de raadsvergadering selectieve flarden van die geheime informatie naar buiten brengen. Het loopt volgens hen fout wanneer een raadscommissie na Boltens eerste jaar als burgemeester een functioneringsgesprek met haar houdt. Na kritiek op haar functioneren, zou Bolten zelf aan de noodrem hebben getrokken: de gemeentesecretaris eruit of zij eruit. Dat er vervolgens een verklaring uitlekt, waarin de burgemeester een boekje opendoet over de bestuurscultuur laat volgens de partijen een ongeneesbaar diepe wond achter, met een motie van wantrouwen als resultaat.

De raad is echter voorbij gegaan aan de opmerking van Bolten in haar conceptverklaring dat ook haar voorganger al sprak over een 'beperkte ruimte' in dezelfde bestuurlijke context. De problemen zijn niet van de laatste maanden, maar spelen al jaren. Het lekken van het onderzoeksrapport over de verstoorde samenwerking op het gemeentehuis is daar het meest recente voorbeeld van. De Delftse wethouder Saskia Bolten werd daarom binnengehaald als de verlosser die de organisatie weer gezond zou maken, maar concludeert nu dat haar opdracht een 'mission impossible' was.

Zij kon zich niet meer schikken naar de bestuurscultuur en roemloos aftreden past ook niet bij een vrouw die haar hart inmiddels heeft in de gemeente Steenbergen. Ze stak haar nek uit, om wat mis is aan de kaak te stellen. Dat zij nu met verlof is gestuurd, is de prijs waarvan ze wist dat ze die daarvoor zou moeten betalen. Ook als de verklaring niet was uitgelekt, had Bolten die bewuste raadsvergadering van zich moeten laten horen. De raad móest met de billen bloot, om hetgeen dat al zolang tussen de raad en haar voorzitter instond eens één keer in de openbaarheid te bespreken.

Met haar optreden in de raad toonde Bolten een uitzonderlijke moed. Niet alleen door de knieval die ze maakte vanwege het uitlekken van het document, maar vooral doordat zij het aandurfde de weg vrij te maken voor haar tijdelijke opvolger, Joseph Vos, die door haar strijd wellicht wél de ruimte vindt die – in de woorden van commissaris van de koning Wim van de Donk – ervoor moet zorgen dat een burgemeester weer normaal kan functioneren.

Bijlage 7: Innovatie en Technologie

1. Techniektheorie

In deze denkrichting staat techniek en technologie centraal. In het kort gaat men er vanuit dat er aan veranderingen in de maatschappij altijd een technologische verandering ten grondslag ligt. Een voorbeeld: de introductie van internet (de techniek, het middel) leidt tot nieuwe manieren van communicatie en zorgt er zo voor dat mensen anders met elkaar omgaan. Sinds de sterke groei van technologieën in de 18de eeuw komt deze manier van 'technologisch determinisme' voor. Met betrekking tot de media introduceert de eerder genoemde Marshall McLuhan deze manier van denken in de mediawetenschappen. McLuhan ziet eigenlijk alle media als techniek. Zijn belangrijkste boeken, *Understanding Media: The Extension of Man* en *The Medium is the Massage: An Inventory of Effects*, verschijnen in de jaren zestig. Volgens McLuhan is de media een verlenging van de menselijke zintuigen. Doordat je op televisie beelden ziet van de oorlog in Vietnam, ben je er eigenlijk ook een beetje bij. Dat effect van media, zo vindt McLuhan, beïnvloedt individuen maar ook de maatschappij als geheel enorm. McLuhan gaat nog verder. Niet alleen brengt media de inhoud – bijvoorbeeld beelden uit andere delen van de wereld – dichterbij, het medium zelf is onderdeel van de 'boodschap'. Gemakkelijk is dat niet uit te leggen. Een goed voorbeeld is de introductie van de walkman. Doordat dat stukje techniek het mogelijk maakt om overal waar je maar wilt naar je favoriete muziek te luisteren, verandert de manier waarop je met muziek omgaat. Dat ligt niet aan die muziek, maar aan het medium – de walkman – zelf. Een dergelijke redenering gaat voor alle vormen van media op. Die beelden van de andere kant van de wereld bracht McLuhan op het begrip Global Village. Door media is alles dichtbij gekomen en verandert de wereld langzaam in een dorp. De manier waarop je via het internet direct kunt communiceren met mensen waar ook op de wereld is daar misschien nog wel het beste voorbeeld van. Het werk van McLuhan is in zekere zin pessimistisch. Volgens de Canadees valt er niet te ontkomen aan de ontwikkeling die media doormaken. Alles wordt in zijn optiek media. Een andere belangrijke denker in deze stroming, de Duitser Friedrich Kittler, deelt dat pessimisme. Hij stelt dat de media de maat voor alle dingen zijn geworden. Die gedachte tref je ook aan bij de Fransman Jean-Louis Baudry. Een filmwetenschapper die van mening is dat de techniek de werkelijkheid vervormt. Wanneer je immers beelden ziet op televisie dan is dat altijd slechts een deel van de werkelijkheid, namelijk dat deel dat door de camera is vastgelegd. Toch denk je daar bij het kijken niet bij na. De theorie van Baudry is nogal ingewikkeld en is sterk beïnvloed door de (post)structuralisten als Foucault, Deleuze en Guattari. Hij stelt dat mensen niet zomaar apparaten maken, maar juist die apparaten maken die de werkelijkheid op een bepaalde manier 'weergeven'. Dat ze dat onbewust doen, maakt het probleem alleen maar groter, vindt Baudry. Hij is een van de belangrijkste denkers in het hedendaagse 'Apparatusdebat', een wetenschappelijke discussie waarin gesteld wordt dat het (onbewuste) gebruik van (bepaalde) technologieën in zichzelf al ideologisch is. Baudry daarin gaat veel dieper dan McLuhan, die zijn kritiek en pessimistische ideeën media niet theoretisch onderbouwd heeft. Toch wordt, zeker in Nederland, McLuhan als de belangrijkste denker binnen de mediastudies gezien. Als argument voor die lof wordt nogal eens aangedragen dat hij ons duidelijk heeft gemaakt dat je om de

huidige wereld te begrijpen, je de media moet begrijpen. Baudry zou het daar alvast niet mee eens zijn. Die media worden volgens hem immers gefabriceerd door ideologie.

Sterke punten:

Maakt duidelijk hoe belangrijk technologie en media in onze huidige samenleving zijn geworden en beschrijft hoe het zover is gekomen.

Zwakke punten:

Neemt techniek en media als uitgangspunt om de maatschappij te onderzoeken en verwaarloost als gevolg daarvan andere mogelijke visies. De theorie is daarnaast pessimistisch en deterministisch en biedt dus geen ruimte voor verandering.

Belangrijke denkers:

McLuhan, Kittler, Baudry.

Bijlage 8: Stageplan

Stageplan Thijmen Alleman

Hoofdstuk 1: Adresgegevens

Contactadres stagiaire

- Thijmen Alleman
- Klein Weike 2
- 4611 GE Bergen op Zoom
- 0613536429

Contactpersoon in geval van nood

- Nanny Alleman
- Klein Weike 2
- 4611 GE Bergen op Zoom
- 0622248106 // 0164 261197

Contactgegevens stagebegeleider

- Ria van Meir
- Sint Catharinaplein 12
- 4611 TS Bergen op Zoom
- 076 - 599 8111

Adressen Uitgeverij De Bode

Hoofdkantoor

Bredaseweg 26

4881 DE Zundert

Tel. 076-5998111

www.internetbode.nl

Redactiekantoor Bergen op Zoom

Begeleider: Ria van Meir, eindredacteur

Sint-Catharinaplein 12

4611 TS Bergen op Zoom

Tel. 076-5998111

r.vanmeir@internetbode.nl

Contactgegevens docentbegeleider

- Gerrie Timmermans
- Prof. Gimbrèrelaan 16,
- 5037 EK Tilburg
- 0885074807

Hoofdstuk 2: Stagedoelstellingen

Wij verwachten dat Thijmen op den duur volledig meedraait op de redactie. Dat betekent dat je zelfstandig artikelen kunt schrijven, foto's kunt maken en meedenkt over de inhoud van de kranten. Onze werkdagen zijn van 8.30 uur tot 17.00 uur met een half uur pauze tussen de middag. Wekelijks schrijven wij minimaal twaalf artikelen. Contacten met de gemeenten, raadsleden, woningcorporaties, verenigingen en bewoners zijn erg belangrijk. Het bezoeken van persmomenten is een goed contactmoment. Ook verwachten we dat je zelf met ideeën voor artikelen komt. Weet wat er speelt in dit gebied en weet ook in welke vorm je dat nieuws kan brengen.

Je zal werkzaam zijn voor de Bodes in de gemeenten Bergen op Zoom, Halderberge, Roosendaal, Steenbergen en Woensdrecht. Op de Roosendaalse Bode na worden alle bovengenoemde edities vanaf kantoor Bergen op Zoom gevuld.

Naast de reguliere Bodes zul je ook ingezet worden voor speciale uitgaven rondom een bepaald thema. In dat geval verwachten we dat je een goede planning kunt maken, afspraken maakt met de betrokken organisatie en interessante invalshoeken kiest.

Tijdens mijn stage hoop ik een aantal dingen te leren of uit te diepen omtrent het journalistieke vak.

1. Ik ga aan de slag bij een regionale krant. In de voorbije projecten hebben we ons met name gericht op groot landelijk nieuws. Op stage bij de regionale krant hoop ik te leren waar nieuws echt vandaan komt en hoe je het zelf kan vinden.
2. De Bergse Bode werkt met een kleine redactie, wat betekent dat je gelijk veel kan en mag doen. Daar hoort natuurlijk wel een goede planning bij. Dit is niet iets waar ik bijzonder sterk of bijzonder zwak in ben, maar wel een competentie die ik wil ontwikkelen. Tijdens de werkzaamheden als journalist is het belangrijk om je goed aan deadlines te kunnen houden en dus is plannen en organiseren immens belangrijk.
3. Dat plannen en organiseren wil ik ook laten zien door mijn dagelijkse werkzaamheden bij de krant. Tot nog toe zijn we op school voornamelijk bezig geweest met 1 verhaal tegelijk maar bij de krant is dat niet altijd het geval. Ik wil laten zien dat ik aan meerdere onderwerpen tegelijk kan werken.
4. Ik besprak in het vorige punt al dat ik gelijk veel kan en mag doen. Daar hoort ook bij dat de redacteur zelf zijn foto's maakt, zo bleek uit het gesprek met mevrouw van Meir. Na het buitenlandproject ben ik geïnteresseerd geraakt in het maken van goede nieuwsfoto's. Tijdens mijn stage wil ik me dus ook ontwikkelen op dat gebied.
5. Tijdens het gesprek hebben we de mogelijkheid bekeken om ook een aantal weken mee te draaien op de eindredactie van de bode. Dat houdt in het verwerken van artikelen die binnen komen, zodat ze gedrukt kunnen worden in de krant. Dit gebeurt in Zundert voor alle 14 uitgaven van de bode, niet alleen de Bergse Bode. In het eerste leerjaar heb ik herhaaldelijk commentaar gehad op mijn verwerken van teksten, door het missen van taal of typfoutjes. Ik denk dat met name dit deel van mijn stage mij gaat helpen in het beter ontwikkelen van de competentie

verwerken.

6. Ten slotte wil ik actief meedenken en werken binnen de redactie. In het begin zal mijn inbreng beperkt zijn in de vergaderingen aangezien ik pas net kom kijken in het werkveld. Maar gedurende mijn stage wil ik laten zien dat ik actief kan meedenken op vergaderingen en goed samen kan werken met andere redacteuren.

Hoofdstuk 3: Begeleidingsaspecten

Stagebegeleider:

Ria van Meir

Redacteur voor de Bergen op Zoomse, Steenbergse en Woensdrechtse Bode.

Vanuit Uitgeverij de Bode zal Ria van Meir je praktijkbegeleider zijn. Zij is eindredacteur van de Bergen op Zoomse Bode (twee edities), Steenbergse Bode en Woensdrechtse Bode. Bij afwezigheid van Ria zullen Vera de Geus en Monique Jansen de begeleiding overnemen.

Aan het begin van iedere werkdag wordt de planning voor die dag doorgenomen. Feedback volgt zodra een artikel is geschreven.

Docentbegeleider:

Gerrie Timmermans

Docent presentatie en logopedie op Fontys Hogeschool Journalistiek

Hoofdstuk 4: Werkplan

Hoofdstuk 5: Analyse stagebedrijf

Mijn stage zal ik dus afwerken bij de Bergse Bode. Dat is een regionale krant voor de regio Bergen op Zoom en Halsteren in westelijk Noord-Brabant. Hij verschijnt tweewekelijks op de deurmat.

Op de redactie, gelegen aan het Sint Chatarinaplein in Bergen op Zoom, zijn drie full-time redacteuren actief. Zij doen alles zelf. Van het interview, tot de foto en het nadenken over de opmaak in de krant.

De Bergse Bode wordt uitgegroot door Uitgeverij de Bode bv. Deze uitgeverij brengt in totaal 14 lokale weekbladen uit. Dat gebeurt vanuit Zundert. Daar komen alle opzetten voor de kranten binnen en worden ook op die locatie gedrukt

Een gemiddeld artikel in de krant bedraagt zo'n 500 woorden. De krant is gevuld met eigen gemaakte verhalen, advertorials, ingezonden stukken van verenigingen en reclames.

Uitgeverij de Bode geeft wekelijks achttien edities uit over een oplage van in totaal 450.000 exemplaren. Deze worden huis-aan-huis bezorgd. De Bode is een van de best gelezen kranten van West-Brabant en Zeeland. Tachtig tot negentig procent van de inwoners leest De Bode.

Uitgeverij de Bode is in handen van Luuk Roozeboom en Monique Elst. Zij hebben de uitgeverij op 1 januari 2011 via een management buyout overgenomen van Uitgeverij Vorsselmans.

Bijlage 9: Beoordeling

STAGEBEOORDELINGSFORMULIER PRAKTIJKBEGELEIDERS

Naam stagiair/e: Thymen Alleman.
 Opleiding: Journalistiek
 Stageplaats: Uitgeverij de Bode
 Redactie: Borgen op Zoom
 Praktijkbegeleider: Ria van Gils-van Meere
 Stageperiode: nov - maart
 Eerste stage/tweede stage eerste

A. Algemeen

Korte samenvatting van het verloop van de stage
 (ontwikkeling van de stagiair/e tijdens de stage):

Stage prima verlopen. Thymen past perfect bij lokale journalistiek.
 hij heeft een neus voor lokaal nieuws, droeg zelf onderwerpen
 aan en pakte alles goed op.

Productie:

	O	V	G
Kwaliteit			X
Kwantiteit			X

Oordeel over persoonlijke leerdoelen van de stagiair:

fotografie heeft Thymen veel aangeweekt.
 Eindredactie ging om organisatorische redenen niet door.
 Thymen weet nu heel goed waar het nieuws vandaan komt.

	O	V	G
Journalistieke (mediumspecifieke) vaardigheden			X
Inzicht in organisatie en werkwijze van de redactie			X
Inzicht in de functie van het medium			X

B. Hoe beoordeelt u de journalistieke competenties van de stagiair/e?

	O	V	G
Onderwerpen en invalshoeken bedenken			X
Plannen en organiseren			X
Research en gebruik bronnen			X
Nieuwsgaring / professioneel communiceren			X
Interviewtechniek			X
(Nieuws)selectie			X
Scheiden feiten en commentaar			X
Structureren			X
Productie korte (nieuws)berichten, rubrieken			X
Productie meer omvattende producten (verslagen, interviews, langere artikelen)			X
Productie complexe producten			X
Schrijfcapaciteiten: spelling, stijl, zinsbouw		X	
Redigeren		X	
Koppen en intro's maken			X
Mediumspecifieke aspecten (omgaan met beeld, geluid)			X
Doelgroepgerichtheid			X
Creativiteit		X	
Algemeen kennisniveau			X
Mediumspecifiek kennisniveau			X
Achtergronden en verbanden zoeken			X

C. Hoe beoordeelt u de journalistieke attitude van de stagiair/e?

	O	V	G
Inzet / motivatie			X
Initiatief			X
Deelname in vergaderingen			X
Verantwoordelijkheidsgevoel			X
Werktempo / werken onder tijdsdruk			X
Doorzettingsvermogen			X
Flexibiliteit			X
Kritisch vermogen			X
Betrouwbaarheid			X
Collegialiteit			X
Communicatie			X
Journalistieke ethiek			X

D. Hoe beoordeelt u de geschiktheid van de stagiair/e voor de journalistiek/ dit medium?

perfect. we houden hem graag bezig.

1. Eindoordeel:

	uitgedrukt in een cijfer:
O onvoldoende	4 en 5
O voldoende	6
O ruim voldoende	7
O goed	8
● uitstekend	9

2. Heeft u iets gemist in de vaardigheden/ kennis van de stagiair/e? Wat?

fotografie.

3. Hoe zou de opleiding deze leemte(n) kunnen opvullen?

workshops of tips in fotografie.

4. Heeft u nog een advies aan de opleiding t.a.v. de stagevoorbereiding, het stageverloop of de stagebegeleiding?

Graag voor stage al contactmoment.

5. Andere opmerkingen?

wij staan altijd open voor meer stagiaires.